

Svatí, kteří nás provázejí

Svatý Jan od Kříže (1542 – 1591), 14. prosinec

Patron: mystiků, španělských básníků, kontemplativního života, spoluzakladatel řádu bosých karmelitánů (OCD).

Atributy: oděv karmelitánů, kniha, pero, kříž; učitel církve.

Jan od Kříže, původním jménem Juan de Yepes se narodil v chudé zbožné rodině ve Fontiveros v Kastílii. Ve dvou letech mu zemřel otec. Matka, Jan a dva sourozenci se přestěhovali za lepší práci do Mediny del Campo. Už od dětství se u něho projevovala láska k chudým a nemocným, o které později pečoval jako ošetřovatel v nemocnici. Velice také toužil po vědění, a tak při práci v nemocnici navíc absolvoval středoškolská studia v jezuitské škole. V 21 letech vstoupil ke karmelitánům v Medině del Campo a na slavné univerzitě v Salamance studoval teologii. Tehdejší uvolněný řeholní život ho však zklamal, a proto uvažoval o přestupu do řádu kartuziánů. V té době se setkal s Terezií od Ježíše, která ho získala pro svou reformu v mužské větvi řádu. Jan byl velmi dobrým organizátorem a brzy se o něm rozšířily zprávy a začali přicházet noví žáci. V letech 1567 – 1577 založil spolu s Terezií další reformované karmelitánské kláštery.

Postupně však začaly narůstat spory mezi bosými a ostatními "nereformovanými" karmelitány, které vyústily v roce 1577 až v Janovo tajné uvěznění v Toledu. Zde prožíval Jan hluboké a bolestné duchovní očišťování; zde začal jeho hluboký mystický život i literární činnost. Ve vězení napsal své nejkrásnější mystické básně: Výstup na horu Karmel - osm písní líčících blaho duše sjednocující se s Bohem, Temnou noc - popis cesty ke kontemplativní modlitbě přes noc smyslů a noc ducha, a Duchovní píseň, která vychází ze starozákonní Písne písní. Po více než osmi měsících se Janovi nakonec podařilo utéci. Odpůrci reformy však proti němu dále brojili, až se jim podařilo zbavit ho všech hodností v řádu. Byl poslán jako prostý mnich do odlehlého kláštera. V roce 1591 Jan vážně onemocněl, a byl proto přemístěn do kláštera v Ubedě, kde téměř bez pomoci zemřel. Blahořečen byl Jan od Kříže roku 1675 papežem Klementem X. a svatořečen roku 1726 papežem Benediktem XIII.

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com Prosinec 2009, Neprodejně

Úvodní zamyšlení

„Ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umlčení.“ (Izajáš 40, 31)

Aktuálně

UPOZORNĚNÍ NA ZMĚNU ČASU BOHOSLUŽEB: v období od 1.11. do 1.3. začínají večerní bohoslužby o 1 hodinu dříve, v 16:30.

KLUB ŽEN: koná se pravidelně každou první středu v měsíci. V prosinci se uskuteční setkání 2. prosince 2009 od 16:30 na lounském děkanství. Přijďte a podělte se o své zkušenosti.

SETKÁNÍ FARNÍ RADY: ve čtvrtek 3. prosince 2009 od 18:30.

POUTNÍ SLAVNOST SV. MIKULÁŠE, patrona lounského chrámu, budeme slavit v neděli 6. prosince od 9:00 za přítomnosti emeritního biskupa litoměřického Mons. ThDr. Josefa Koukla. Poutní bohoslužbu bude doprovázet Dívčí chrámový sbor.

UPOZORNĚNÍ VŠEM DĚTEM: v neděli 6. prosince 2009 po mši svatě přijde Mikuláš.

PŘÍPRAVA CHRÁMU SV. MIKULÁŠE NA VÁNOCE: zveme všechny zdatné farníky na neděli 20. prosince odpoledne.

VÁNOČNÍ KONCERT: v chrámu sv. Mikuláše v Lounech se uskuteční na sv. Štěpána v sobotu 26. prosince 2009 od 15:30 koncert „Vánoční roztomilosti“.

Přehled adventních bohoslužeb v chrámu sv. Mikuláše

- 29.11.2009** **1. NEDĚLE ADVENTNÍ**
mše svatá v 8:30, *svěcení adventních věnců, roráty*
- 06.12.2009** **2. NEDĚLE ADVENTNÍ**
POUTNÍ SLAVNOST SV. MIKULÁŠE
mše svatá v 9:00
*Poutní slavnost za přítomnosti emeritního biskupa
Mons. ThDr. Josefa Koukla. Zpívá Dívčí chrámový sbor.*
- 08.12.2009** **Slavnost Panny Marie Immaculaty**
mše svatá v 16:30
- 13.12.2009** **3. NEDĚLE ADVENTNÍ**
mše svatá v 8:30, *roráty*
- 20.12.2009** **4. NEDĚLE ADVENTNÍ**
mše svatá v 8:30, *roráty*
- 24.12.2009** **ŠTĚDRÝ DEN**
mše svatá v 8:00, *roráty*

Přehled vánočních bohoslužeb v chrámu sv. Mikuláše

- 24.12.2009** **VÁNOČNÍ VIGILIE**, mše svatá ve 20:30
- 25.12.2009** **BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ**, mše svatá v 08:30
*Slavnou bohoslužbu bude doprovázet Chrámový sbor a zazní
dílo Františka Kolaříka – Pastýřská mše.*
- 26.12.2009** **SV. ŠTĚPÁNA**, mše svatá v 08:30
Lidové koledy
- 27.12.2009** **SVÁTEK SVATÉ RODINY**, mše svatá v 08:30
*Liturgie obnovy manželského slibu.
Bohoslužbu bude doprovázet sbor Musica Optica.*

- 31.12.2009** **SV. SILVESTRA**, mše svatá v 16:30
*Slavnou bohoslužbu doprovodí Chrámový sbor. Zazní dílo
J.J.Ryby Česká mše vánoční „Hej Mistře“.*
- 01.01.2010** **SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE**
mše svatá v 09:00
Slavnou bohoslužbu doprovodí zpěvy koled.
- 03.01.2010** **NEJSVĚTĚJŠÍ JMÉNO JEŽÍŠ**
mše svatá v 08:30

Přehled vánočních bohoslužeb v našem farním obvodu

- Kostel sv. Jakuba Staršího v Cítolibeč** 24.12.2009 v 15:00
První vánoční bohoslužba pro děti a jejich rodiče.
- Kostel sv. Vavřince v Černčicích** 24.12.2009 v 16:00
Zpěvy vánočních koled s vánočním vytrubováním.
- Kostel sv. Matouše v Dobroměřicích** 24.12.2009 v 22:30
Zpěvy vánočních koled, k vidění nově odkryté fresky.
- Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově**
Vánoční bohoslužba 24.12.2009 v 23:00
Zazpívá Ročovský pěvecký sbor.
Poutní mše svatá 01.01.2010 v 10:30
- Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně**
25.12.2009 v 10:30
31.12.2009 v 10:00
- Kostel sv. Václava v Lipenci** 26.12.2009 v 10:30
- Kostel sv. Stanislava v Měrunicích** 26.12.2009 v 14:00
- Kostel sv. Markéty v Kroučové** 27.12.2009 v 14:00

Učí se církve

Téma 2. neděle adventní: Lukášovo evangelium (Lk 3, 1–6)

"V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Pontius Pilát spravoval Judsko a v Galileji vládl Herodes, jeho bratr Filip na území Itureje a Trachonitidy a Lyzaniás v Abiléně, za nejvyššího kněze Annáše a Kaifáše, stalo se slovo Boží k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti. I začal procházet celé okolí Jordánu a kázal: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů,“ jak je psáno v knize slov proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky! Každá propast bude zasypána, hory i pahorky budou srovnány; co je křivé, bude přímé, hrbolaté cesty budou rovné; a každý tvor uzří spasení Boží.“ "

Svatý Lukáš je autorem třetího evangelia a Skutků apoštolů. Evangelium sepsal kolem roku 80. Při psaní tohoto evangelia byl jednak ovlivněn svatým Pavlem, jednak patrně znal Markovo evangelium a výroky Ježíšovy. To vše se v jeho evangeliu, které je řazeno mezi tzv. synoptické, objevuje. Při četbě tohoto evangelia zaujme čtenáře na první poslech vytríbená řečtina, kterou je napsáno (stejně jako Skutky). Stylisticky je toto evangelium nejlepší ze všech čtyř. Dále si Lukáš všímá více než ostatní evangelisté postavení žen a zvláště Panny Marie, všímá si i příběhů z Ježíšova dětství. Lukášovo evangelium je v úvodu věnováno vznešenému Theofilovi a dále je zde také uveden důvod sepsání díla (objevuje se už pouze v Janově evangeliu na konci), což byla zvyklost z helénistické literatury. Lukáš ve svém evangeliu jako jediný popisuje cestu do Emaus, což je jeden z nejkrásnějších příběhů Nového zákona. Jeho evangelium je původně určeno řeckému a syrskému obyvatelstvu. Především se jedná o oblasti, kde misijně působil svatý Pavel. Evangelium má také jako jediné pokračování ve Skutcích apoštolů. Skutky byly sepsány kolem roku 80 a jsou opět věnovány Theofilovi. Tato kniha pojednává o působení prvních křesťanů a křesťanských obcí, o prvopočátcích šíření radostné zvěsti. Lukášovy knihy jsou důležitým pramenem pro určování časové posloupnosti událostí ze života Ježíše Krista a prvních apoštolů, protože si Lukáš ve svém velice precizně zpracovaném díle neopomněl všimnout i světových událostí.

(zdroj web stránky kapky.eu, P. Jan Lisowski)

Téma Svátku Svaté rodiny: Povinnosti rodičů k dětem

2221 Plodnost manželské lásky se neomezuje pouze na plození dětí, ale má se vztahovat i na jejich mravní výchovu a duchovní formaci. *Výchova rodiči „je tak důležitá, že se dá obtížně nahradit, když chybí“.* Právo a povinnost vychovávat je pro rodiče prvořadé a nezczitelné.

2222 Rodiče se mají dívat na své děti jako na *děti Boží* a respektovat je jako *lidské osoby*. Svě děti vychovávají k dodržování Božího zákona tím, že jsou sami poslušni vůle nebeského Otce.

2223 Rodiče jsou první, kdo mají odpovědnost za výchovu svých dětí. Tuto odpovědnost dosvědčují především *vytvořením domova*, v němž je běžná něha, odpuštění, úcta, věrnost a nezištná služba. Rodina je zvláště vhodným místem k *výchově ke ctinostem*. Tato výchova vyžaduje, aby se děti naučily odříkání, zdravému úsudku a sebeovládání, což jsou podmínky každé pravé svobody. Rodiče mají své děti učit, aby „podřizovaly hodnoty hmotné a pudové hodnotám vnitřním a duchovním“. Rodiče mají také velkou odpovědnost za to, aby dávali svým dětem dobrý příklad. Uznají-li před dětmi své chyby, budou s to lépe je vést a napravovat.

2228 Během dětství se ohled a láska rodičů vyjadřují především v péči a pozornosti, kterou věnují výchově svých dětí, a ve starosti o jejich *hmotné a duchovní potřeby*. Během jejich dospívání táž úcta a táž oddanost vede rodiče k tomu, aby děti vychovali ke správnému užívání rozumu a svobody.

(zdroj Katechismus katolické církve, www.katechismus.cz)

O radosti

Radost patří k podstatným zážitkům náboženského člověka. Člověk žijící s Bohem a z Boha je vždy otevřen radosti. Tato radost není pouhým přechodným, pomíjivým a nestálým citem. Vyrůstá z víry, naděje a lásky, z vědomí, že Bůh miluje člověka a zahrnuje ho svou dobrotou a přízní. Radost je biblický pojem. Písmo svaté často mluví o radosti a vybízí k ní. Vychovává k radosti. Radost z Boha vyzpívala Panna Maria ve svém

chvalozpěvu „Velebí má duše Pána“ a stejně zazněla radost z chvalozpěvu Zachariášova, Simeonova či ze zpěvu andělů nad Betlémem.

Novozákonní radost je odůvodněna narozením Spasitele. Tato událost je radostí pro všechny lidi. Pána Ježíše sice na základě Písma svatého nazýváme „mužem bolesti“, ale víme dobře, že je zároveň nositelem a původcem nezkalené radosti Božích dětí. Ve Starém zákoně se obratem „radovat se před Hospodinem“ označovala také účast na bohoslužbě a modlitbě. Radost, jako všechno veliké a potřebné, je darem Ducha svatého. Tímto darem nás Duch svatý obohacuje a zároveň posiluje,

abychom se od něho nevzdálili a abychom zároveň poznali, jak je Bůh nepochopitelně bohatý.

Důvodů k radosti je z náboženského hlediska mnoho. Věřící především potkal Mesiáše, našel a poznal způsoby, jak získat Boží království a věčný život. Pokáním obnovil své přátelství s Bohem, očistil se a zbavil se zla hříchu. V Boží milosti nachází stálou účinnou pomoc, na kterou se může vždy spolehnout a která mu pomáhá v boji proti nebezpečným pokušením. Křesťanská radost vyrůstá také z vědomí, že věřící není sám, ale má účast na duchovním společenství. Ví, že toto společenství na něho myslí, za něho se modlí a obětuje. Věřící s radostí poznává, že má v Kristově církvi svůj opravdový domov se všestranným zabezpečením. Velikým kazatelem radosti je apoštol Pavel. Vyzývá nás, abychom se vždycky radovali, ale připomíná, abychom se rovněž bez přestání modlili a při jakékoli příležitosti trvale Bohu děkovali. Potom bude naše radost ustavičná.

(zdroj Svatomořický zpravodaj, www.moric-olomouc.cz a kapky.eu)

Výňatek z promluvy "Cesta krásy k setkání s Bohem"

Benedikt XVI. na generální audienci, aula Pavla VI., 18.11.2009

"Drazí bratři a sestry, rád bych nyní podtrhnul dva prvky románského a gotického umění, které jsou užitečné i pro nás.

Za prvé: mistrovská umělecká díla, jež vznikla v Evropě minulých staletí, jsou nesrozumitelná, pokud není brána v potaz náboženská duše, která je inspirovala. Umělec, který ustavičně dosvědčoval setkávání estetiky a víry, Marc Chagall, napsal, že „malíři celá staletí namáčeli svůj štětec do oné barevné abecedy, kterou byla Bible“. Když se víra, slavená především v liturgii, setká s uměním, vytváří se hluboký soulad, protože obě mohou a chtějí mluvit o Bohu, zviditelnit Neviditelného. Rád bych se o to podělil na setkání s umělci 21. listopadu a obnovil tak onu nabídku přátelství mezi křesťanskou spiritualitou a uměním, po kterém toužili moji ctihodní předchůdci, zejména Boží služebníci Pavel VI. a Jan Pavel II.

Za druhé: síla románského stylu a nádhera gotických katedrál nám ukazují, že via pulchritudinis, cesta krásy, je přednostním a okouzlejícím přístupem pro přiblížení se k Tajemství Boha. Co jiného je krása, kterou spisovatelé, básníci, hudebníci, a vůbec umělci kontemplují a převádějí do svého jazyka, ne-li odraz záře Věčného Slova, které se stalo tělem? Svatý Augustin tvrdí: „Ptej se krásy země, ptej se krásy moře, ptej se krásy ovzduší. Ptej krásy nebe, ptej se řádu hvězd, ptej se slunce, které svou září osvětluje svět; ptej se luny, která svým odleskem mírní temnoty noci. Ptej se dravců, kteří brázdí moře, kráčí po zemi a létají vzduchem; duší, které se ukrývají, těl, která se ukazují; toho, co je viditelné, a nechá se vést, i neviditelného, který vede. Jich se ptej! Všichni ti odpoví: Pohled', jak jsme krásní! Jejich krása je činí poznatelnými. A kdo jiný stvořil tuto proměnlivou krásu, ne-li Krása Neměnná?“ (Sermo, CCXLI,2: PL 38,1134).

Drazí bratři a sestry, kéž nám Pán pomáhá znovu objevit cestu krásy jako patrně ten nejvíce přitažlivý a nejvíce okouzlející přístup, umožňující potkat a milovat Boha."

(zdroj web stránky www.radiovaticana.cz)